

بسم الله الرحمن الرحيم

یادبود جان‌بخش و امیدوار کننده‌ای که انسان مسلمان را به تکاپو وا می‌دارد

(ترجمه)

یادبود جان‌بخش و امیدوار کننده‌ای که انسان مسلمان را به تکاپو وا می‌دارد: دولت خلافت است که مسلمانان را در زیر یک ثقف سیاسی جمع کرده و نفس عطراگین عزت و کرامت را در بدن‌شان می‌دمد. همین خلافت به عدل و رحمت‌اش مسلمانان را به جای می‌رساند که جهان را رهبری کنند. در این دولت مسلمانان به آرامش خاطر زندگی می‌کنند؛ چنان‌که دیگران با آرامش کامل به سر می‌برند؛ آرامشی که تا اکنون تاریخ بشریت مثل آن را ندیده است.

آری، این دولت خلافت است؛ دولتی که با سرنگونی آن آرزوهای همهٔ بشریت زیرپا شده به ویژه مسلمانانی که با خواری و ذلت مواجه گردیده و انواع و اقسام فقر و بدبختی را متحمل شدند. یادبودی که نمی‌نشینیم تا نظاره‌گر بر سوگ آن گریه کنیم-گرچه جای آنست که بر فراق این دولت به جای اشک چشم، خون گریه کنیم-یادبودی که نمی‌نشینیم تا بر فراق آن حسرت بکشیم-هرچند جای آنست که بر حسرت این دولت بنشینیم و خوبی‌هایش را بر شماریم- اگر خواسته باشیم که چیزی را تعریف کنیم، آیا بهتر از این دولت چیزی دیگر را مناسب‌تر می‌بینیم تا خوبی‌هایش را برشماریم؟! ما از این دولت به یاد می‌آریم تا مکلفیت خود را درک نموده و مسلمانان آگاه شوند که خلافت بشارت الله سبحانه و تعالی و رسول الله صلی الله علیه وسلم و فریضة او تعالی است.

آری، به یاد مسلمانان می‌دهیم تا برای بازگشت این دولت بزرگ فکر کنند و سیادت شریعتی را باز گردانند که حاکم و محکوم در آن از یک جایگاه برخوردار بوده و همهٔ مردم تنها فرمان‌بردار حکم شریعت باشند. دولتی که حاکم چیزی را برای خودش اختصاص نداده و تا رعیت‌اش سیر نشود، خود را سیر نکند؛ تا زمانی که حاکم بر رعیت خود مطمئن نشود، بوی غذا را استشمام نکند. دولتی که حاکم‌اش چشم خواب را فرو نگذارد تا وقتی که رعیت‌اش به آرامی بخوابد؛ حاکم این دولت کوچک‌ترین چیزی را برای خود و اقارب‌اش اختصاص نمی‌دهد. دولتی که هرگز اطرافیان‌اش در اطراف آن حلقه نمی‌زنند تا بنام آن اموال مردم را به‌زور بخورند و به‌زور شمشیر حاکم، ظلم و تجاوز کنند. در این دولت هیچ قانونی ظالمان را حمایت نکرده؛ حتی اگر از اقارب نزدیک خود خلیفه و اطرافیان‌اش باشد. دولتی که اجازه نمی‌دهد تا خاک آن کشت‌زار حاکم و اقارب آن باشد تا محصول این خاک را به خزانه‌ها و بانک‌های غرب بگذارند؛ بلکه در این دولت تمام مردم از شریعت و احکام الله سبحانه و تعالی فرمان‌بر هستند.

آری، ما از این دولت برای مسلمانان یاد می‌کنیم تا فکری بر بازگشت آن بکنند تا به‌وسیلهٔ آن دوباره امتی شوند که قدرت و عظمت از دست‌رفته‌ای‌شان را بازگردانند و رهبری را به هرکسی که خواسته باشند، بدهند. کسی که لیاقت و توان این مسئولیت را داشته، تکلیف، مسئولیت و امانت‌داری را شناسائی و به وسیلهٔ شریعت الله سبحانه و تعالی امت آن را محاسبه کند و اگر حاکم به طرف ظلم حرکت کند، دست ظالم را بگیرند و آن را به جادهٔ راست و حق هدایت کنند. در این دولت حاکم برای خود اجازه نمی‌دهد که مأمورین و والی‌هایش را به جبر بالای مردم تحمیل کند؛ بلکه اشخاصی را تعیین می‌نماید که تا آخرین توان برای اطاعت و رضایت الله سبحانه و تعالی کار کرده و امور مردم را به بهترین شکل‌اش پیش می‌برند. هرگاه یکی از رعیت از مأمورین و والی‌هایش شکایت کند، خلیفه آن را عزل و در عوض آن کسی را تعیین می‌کند

که از الله سبحانه و تعالی ترس و تقوی داشته باشد و از ملامت هیچ ملامت‌گری نهراسد. کسی را انتخاب می‌کند که تا وقتی خلیفه آن را به امر الله سبحانه و تعالی دستور دهد، اطاعت کرده و هرگاه خلیفه از امر الله سبحانه و تعالی سرپیچی کند و کفر خود را آشکار سازد، حاکمیت را از آن گرفته و به کسی می‌دهند که از آن بهتر و با تقوی‌تر باشد.

آری، خلافت را به یاد مسلمانان می‌دهیم تا بدانند که بر آن‌ها واجب است که اسلام را بر همهٔ مردم دنیا حمل و مردم را از تاریکی‌های کفر و جهل بیرون و به طرف نور و روشنی حق هدایت دهند. خلافت را به یاد مسلمانان می‌دهیم تا مردم را از شقاوت و بدبختی به سوی سعادت و خوشبختی رهنمائی کنند تا در روز قیامت گواه باشند که اسلام را به آن‌ها رسانده؛ نه این‌که مردم در روز قیامت شکایت کنند که اسلام و دعوت الله سبحانه و تعالی را به آن‌ها نرسانده اند.

آری، خلافت را به یاد مسلمانان می‌دهیم تا این دولت با عظمت را برگردانند تا تکیه‌گاه و حامی مسلمانان باشد؛ نه این‌که به همین حالت ذلت‌بار در زیر چتر رژیم‌های کفری ذلیلانه زندگی کنند و لشکرها، نیروها و طیارات کفار اشغال‌گر در سرزمین‌های اسلامی و فضای مسلمانان گردش کنند؛ رژیم‌هایی ذلیلی که سرزمین‌های مسلمانان را پایگاه‌های غرب کافر قرار داده؛ رژیم‌هایی که به وسیلهٔ آن‌ها هرکسی را خواسته باشند، می‌کشند و هرگاه خواسته باشند، خودشان را سقوط می‌دهند و رژیم‌هایی که خواری را برای مسلمانان بار آورده و هیچ حرمتی برای مسلمانان باقی نمی‌گذارند؛ بلکه ثروت‌های مسلمانان را به غارت برده و زندگی را بالای مسلمانان سخت‌تر و سخت‌تر می‌سازند.

آیا از این تکیه‌گاه، حمایت‌گر بزرگ و از این سپر حفظ‌کننده برای مسلمانان یاد نکنیم و برای مسلمانان به یاد نیاوریم؟! دولت خلافتی که به گرفتن نام آن قلب کفار به لرزه در آمده و ترس را در قلب بزرگ‌ترین کفار دنیا می‌آورد. آیا از دولت خلافتی که با برافراشته شدن بیرق عقابی آن در آسمان خلافت رانده بر منهج نبوت، قلب‌های کفار را ترس فرامی‌گیرد، یاد نکنیم؟! زمانی که خلیفهٔ مسلمانان صدای خود را بلند کند و بگوید: «قبل از این‌که جواب را بشنوید، می‌بینید و راه جلوگیری طمع نابجای شما لشکری‌ست که اولش نزد شما و آخرش نزد من باشد.»

آری، خلافت را به یاد مسلمانان می‌دهیم تا از دویدن بی‌فایده به پشت دنیا خود را نگهداشته و چشمان‌شان را به عزت دنیا و کامیابی آخرت بدوزند و خود را به رضایت الله سبحانه و تعالی و جنتی که پهنای آن به اندازهٔ زمین و آسمان‌هاست، برسانند. خلافت را به یاد مسلمانان می‌دهیم تا تمام سعی و تلاش‌شان را برای به دست آوردن رضایت الله سبحانه و تعالی و حاکم ساختن شریعت و تطبیق سنت رسول الله صلی الله علیه وسلم در دولتی بنمایند که نام آن در شرق و غرب لرزه را به اندام کفار می‌اندازد تا دنیا را به سادگی به دست آرند و خیر و برکت زندگی مسلمانان، تمام بشریت، سنگ، درخت و پرند و خزنده را فراگیرد؛ دولت‌های کفری از آن پیروی کند و مسلمانان را خیر امت بسازد که امر به معروف نموده و نهی از منکر نمایند.

ما خلافت را به یاد مسلمانان می‌دهیم و آن‌ها را برای بازگرداندنش فرامی‌خوانیم تا برای رسیدن به این هدف بزرگ، قربانی دهند که این قربانی‌ها عزت دنیا و رستگاری آخرت است. چندین دهه است که مسلمانان بدون وجود خلافت سرگردان به سر می‌برند و دشمنان‌شان به اشغال‌گری موفق شدند؛ نه بر چیز دیگری؛ دشمنی که هم‌چو حیوان وحشی در پشت همین دنیا می‌دود؛ اما فراموش کرده که بازندهٔ دنیا و آخرت شدند. پس باید مسلمانان به یاد آورند که قبل از سقوط خلافت در چی حالی به سر می‌بردند؟! و اکنون بعد از سقوط خلافت و نبود آن به چی حالی به سر می‌برند؟! پس آیا خلافت مستحق

آن نیست که مشتاقانه برای رسیدن به آن تلاش کنیم و در راه آن قربانی دهیم تا کامیاب و رستگار شویم؟! پس باید پند بگیریم و بیدار شویم؛ زیرا تذکر برای مؤمنین نفع می‌رساند.

برگرفته از جریده‌الرایه

28 جمادی الثانی 1440هـ-ق

6 مارچ 2019م